

Més que una moda

La metgessa alemanya Aglaja Stirn ens acosta al món del 'piercing'. Una moda que amb el pas del temps guanya adeptes i pren curioses noves formes, però que amaga riscos sovint desconeguts pels mateixos metges. Lluny de rebutjar aquesta tendència, Stirn demana control a l'administració i precaució als adeptes.

Quina importància té avui dia una moda com el *piercing*? Al seu parer continua en expansió?

—Sí. Avui dia, al voltant d'una cinquena part dels joves alemanys entre 15 i 25 anys porta un tatuatge o un *piercing*. Als instituts nord-americans ja són gairebé la meitat.

—És realment perillós perforar-se el nas amb un parell d'anells?

—Vam passar una enquesta entre els lectors de la revista *Tatowiermagazin*. El trenta per cent dels *piercings* i tatuatges realitzats per un professional acabaven amb complicacions, com ara inflamacions o al·lèrgies. Si les intervencions eren casolanes, l'índex pujava fins a un setanta per cent.

—Qui vol estar bell, ha de patir?

—En certa mesura. Un estudi indica que fins i tot els senzills *piercings* als lòbuls de les orelles poden presentar, en un de cada cent casos, complicacions que representen un perill mortal. Sabem d'infeccions d'hepatitis a Holanda, Tailàndia i els Estats Units. També s'han documentat casos de xoc de toxines, inflamacions de les vàlvules del cor, abscessos cerebrals. En una dona, una inflamació de pelvis que es complique després d'un *piercing* genital provoca infertilitat. De fet, s'han conegut molts casos d'abscessos de pit com a conseqüència de *piercings*.

—Són inevitables, aquests riscos?

—No necessàriament. El que passa és que ni existeix una normativa legal per als estudis de *piercing* i tatuatges, ni es fan controls higiènics oficials.

—Fóra millor que les perforacions les feren els metges?

—En teoria potser sí. Però el cos mèdic refusa en bona part el *piercing*. Heyo Eckel, president de la cambra de metges de la Baixa Saxònia, va escriure no fa gaire en una revista mèdica que "amb el *piercing* es mutila el cos i els metges no s'han de prestar a una cosa així".

—Sona convincent.

—Però no serveix per a res anar contra la moda del *piercing*, refusant-la i reprimint-la. El *piercing* és, senzillament, una realitat social.

—Què proposa vostè?

—Els metges haurien d'estar millor preparats. Fa uns quants anys es va passar una enquesta a vint-i-vuit metges d'urgències a Anglaterra i aquesta va revelar que només sis podien descriure com eren els mecanismes de tancament dels *piercings* més freqüents. Aquesta mena de coneixements són importants en situacions d'emergència, quan, per exemple, algú perd la consciència i corre el risc que el *piercing* que porta a la llengua l'ofegue.

—Què mou la gent a convertir el seu cos en un perillós parc d'aventures?

—Gairebé totes les cultures coneixen alguna manera de *piercing*. El *piercing* de nas, per exemple, evita que els esperits dolents es fiquen al cos segons algunes ètnies de l'Índia, Polinèsia, Àfrica i l'Amèrica del Sud. A Egipte, el *piercing* de melic estava reservat a sacerdots i nobles. Avui dia el *piercing* denominat "príncep Albert" rep el nom de l'espòs de la reina

Com diu Aglaja Stirn, "moltes persones han deixat de veure el seu cos com quelcom que ve de Déu i és intocable". Fet i fet, aquestes dues imatges no ens resulten gens estranyes.

Victòria, el qual, segons diuen, utilitzava un *piercing* al penis per a amagar amb ajuda d'una cadeneta tant com podia la seua millor peça dins l'estret pantaló militar. Però em pense que no és més que un rumor.

—Què motiva l'augment actual d'aquesta forma d'automutilació?

—Moltes persones han deixat de veure el seu cos com quelcom que ve de Déu i és intocable. De vegades, la pressió del grup té molta importància; n'hi ha qui espera obtenir una estimulació sexual amb els *piercings* íntims. En alguns sorgeix el desig de fer-se cada vegada *piercings* més radicals: és com una addicció.

—Quines són les tendències actuals?

—Com més va es perforen llocs més estranys, com el pam de la mà o les galtes del cul. Actualment, cada vegada es prefereixen més els *brandings*, és a dir els cremats, les escarificacions o les implantacions en tres dimensions, en les quals els adorns es posen sota la pell.

—En el seu temps lliure li agrada fer viatges d'investigació etnològica amb el seu marit, Peter van Ham. Ara acaba d'aparèixer l'últim llibre vostre sobre la tribu naga al nord de l'Índia i Burma. Què n'ha après?

—Es relativitza molt la visió del teu món. Moltes vegades es tradueix "na-

ga" com a "persona amb els lòbuls de les orelles perforats". Encara hi ha ètnies en què els homes s'han de fer *piercings* per a poder casar-se. Els meus viatges m'han ensenyat que modificar el cos és més que una moda.

—I vostè s'ha fet cap *piercing* o cap tatuatge?

—No, però una vegada em vaig dibuixar amb un bolígraf un tatuatge al braç i em va agradar bastant. Ara bé, amb això vaig tenir prou.

Hilmar Schumndt

© Der Spiegel—EL TEMPS
Traducció: Àngels Giménez

I Trobada d'Economistes i Empresaris de l'euram

La competitivitat empresarial
a la nova Europa

Tortosa, 3 i 4 d'octubre de 2003

institut d'economia i empresa
Ignasi Villalonga

Inauguració de les Jornades

Acte d'Inauguració:
Sr. Valentí Faura, Excm. Sr. Joan Maria Roig i Grau, Excm. Sr. Joan Sabaté
i Borràs, H. Sr. Francesc Homà i Sr. Oscar Ribas Roig

Conferència
M. H. Sr. Jordi Pujol

Taula 1. El corredor mediterrani en el context d'una Europa amplificada

Ponents:
Carles A. Gasóllba i Böhm i Eudaldo Mirapeix.
Moderador: Vicent Partal

Taula 2. Factors clau de competitivitat: l'entorn empresarial

Ponents:
Joan Costa i Font, Ernest Roig Martínez i Joan Roselló Villalonga
Moderador: Ramon Tremosa i Balcells

Taula 3. Factors clau de competitivitat: l'estratègia empresarial

Ponents:
José María Gay Saludas, Antoni Gómez Valverde i Carles Kinder Espinosa
Moderador: Albert Collado

Caixa pràctica

Ponents:
Francesc Fernández Joval, Jaume Molins i Francesc Sibina Buron
Moderador: Plàcid Casas Baqués

Conferència de cloenda

H. Sr. Antoni Fernández Teixidó